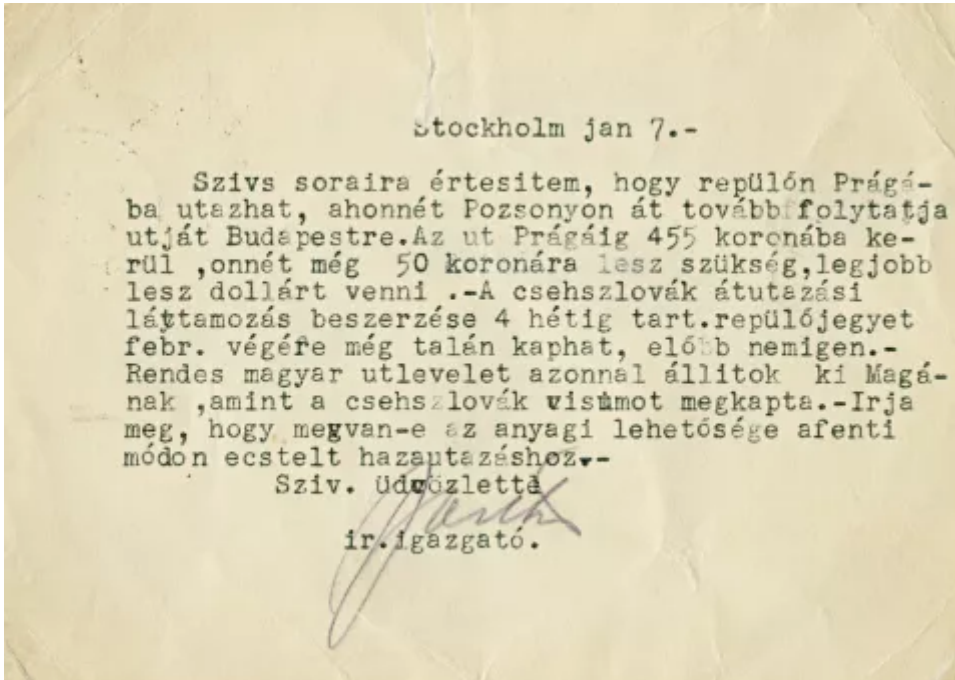

A Stockholmi Magyar Főkonzulátus Tájékoztatója

A stockholmi Magyar Főkonzulátus levele a hazautazás költségeivel kapcsolatban.

Állandó összeköttetésben voltunk a követséggel, hogy mikor tudunk hazamenni. De még semmit nem tudtunk. Jöttek a levelek, küldték a kislányom fényképét, aki már három és fél éves volt. Ki lett dekorálva az egész asztal, ahol dolgoztam. Az emberek jöttek, tódultak oda, hogy nézzék a gyerek fényképét. Már tudtam, hogy élnek, lelkiileg teljesen megnyugodtam. És a követséget zaklattam, mikor mehetek haza.

"Stockholm, (1946.) jan. 7. - Szivs soraira értesitem, hogy repülön Prágába utazhat, ahonnét Pozsonyon át tovább folytatja utját Budapestre. Az ut Prágáig 455 koronába kerül ,onnét még 50 koronára lesz szükség, legjobb lesz dollárt venni .-A csehszlovák átutazási láttamozás beszerzése 4 hétig tart. repülőjegyet febr. végére még talán kaphat, előbb nemigen. - Rendes magyar utlevelet azonnal állítok ki Magának ,amint a csehszlovák visumot megkapta.-Irja meg, hogy megvan-e az anyagi lehetősége afenti módon ecstelt hazautazáshoz.- Sziv. üdvözlettel ... ir.igazgató."

[Svédországban, ahol dolgozott:] Ennek a hatalmas cégnek három testvér volt a tulajdonosa. Ott mindent együtt ünnepeltek, amikor karácsony jött, vagy az újév, akkor mind fogtuk egymás kezét, énekeltük azokat a dalokat, amiket ők. És utána nagy bál következett, amiben részt vett természetesen a három testvér is. Én táncoltam az egyik tulajdonossal is, aki kérdezte, hogy meg vagyok-e elégedve. Mondtam neki, hogy sajnos nem mondhatom, hogy meg vagyok elégedve, jó volna, ha valamivel többet keresnék. Elmondtam, hogy van egy gyerekem otthon, és nehéz a hazatérés, nagyon sok pénzbe kerülne. A következő héten már több volt a fizetésem. És ők fizették a hazatérésemet. A gyártulajdonosok.

